

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4197/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Гордане Цакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Високи савет судства, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 34/21 (2020) од 18.02.2021. године, у седници одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 34/21 (2020) од 18.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 34/21 (2020) од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу Прр 278/20 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 (Ст 8/2007) исплати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 18.09.2020. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев као несонован за износ од још 2.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 13.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 34/21 (2020) од 18.02.2021. године, првим ставом изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Тужилац у ревизији указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року у погледу рокова за подношење тужбе, као и на погрешну примену одредаба ЗПП и ЗОО, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП.

Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу чл. 410. став 2. и 420. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 16.06.2000. године, а вредност предмета спора је 205.306,14 динара. С обзиром да вредност предмета спора не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме је ревизија искључена одредбом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**